



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-611/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izjavitelja i Gordana Zubaka, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ZADRUGA KOSIR u stečaju, Split, D. Šimunovića 7, OIB 02512904500, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika GRENKE Hrvatska d.o.o., Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 40, OIB 44115087893, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Bulić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Stefanović, Krvavica, Bulić i Pletikosa d.o.o. u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2024-95 od 12. siječnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2026.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-614/2024-95 od 12. siječnja 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda Splitu poslovni broj St-614/2024-95 od 12. siječnja 2026. upućen je stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda Grenke Hrvatska d.o.o. da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja odnosno primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja svoje osporene tražbine u iznosu od 108.875,79 eura odnosno da predloži nastavak parnice ako je bila pokrenuta prije otvaranja stečajnog postupka i određeno da u toj parnici osporavatelj Erste&Steiermärkische bank d.d. nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, a ako vjerovnik ne pokrene parnicu u ostavljenom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

2. Protiv tog rješenja stečajni vjerovnik Grenke Hrvatska d.o.o. je pravovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba stečajnog i parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi izlaže sadržaj svoje prijave i poslovnog odnosa sa stečajnim dužnikom, kao i postupka pred sudom povodom njegove prijave sve do donošenja drugostupanjskih rješenja o ukidanju ranijih rješenja stečajnog suda o upućivanju osporavatelja na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja odnosno o upućivanju vjerovnika na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene

tražbine. Tvrdi da stečajni sud ponovo nije postupio po uputi iz ukidnog rješenja jer ponovo nije pravilno i potpuno utvrdio ima li vjerovnik ovršnu ispravu za svoju tražbinu odnosno odnosi li se zadužnica na prijavljenu tražbinu da bi mogao pravilno odlučiti o upućivanju na parnicu. U prilog tome navodi kako je zaključak o nepostojanju ovršne isprave, prvostupanjski sud donio samo na temelju vrlo šturih očitovanja stečajnog upravitelja i osporavatelja, koja nisu potkrijepljena nikakvim dokazima, dok je žalitelj dostavio opsežnu dokumentaciju iz koje, pored ostalog, proizlazi da je zadužnica spomenuta kao instrument osiguranja već prilikom pregovaranja oko uspostavljanja poslovnog odnosa, te da je iz cjelokupne e-mail korespondencije potpuno razvidno da se traži zadužnica upravo na iznos do 1.600.000,00 kuna, da je pripremljen obrazac zadužnice poslan 25. veljače 2022. stečajnom dužniku i da je zadužnica solemnizirana 3. ožujka 2022.

3. Dalje u žalbi navodi da nije zakazano posebno ispitno ročište kako bi se utvrdile sve bitne činjenice iako je člankom 260. stavkom 3. Stečajnog zakona propisano da se osporene tražbine moraju posebno raspraviti. Smatra nebitnim okolnost da se iznos prijavljene tražbine i iznos iz zadužnice ne poklapaju, jer se zadužnica uvijek izdaje na iznos koji je veći od vrijednosti pravnog posla, kako bi u slučaju neplaćanja zadužnica mogla poslužiti kao sredstvo naplate, a ako dužnik neko vrijeme ispunjava svoje obveze logično je da će tražbina biti niža od iznosa iz zadužnice.

4. Zaključno navodi da bi u slučaju utvrđenja da u parnicu ipak treba uputiti žalitelja, sud ga je trebao uputiti da pokrene parnicu radi utvrđenja samo osporenog dijela tražbine, odnosno za iznos od 90.403,95 eura, a ne za cijeli iznos tražbine. U prilog tome tvrdi da iz očitovanja osporavatelja proizlazi da je sporan samo dio prijavljene tražbine koji se odnosi na nedospjele tražbine po ugovoru, a nije sporan dio koji se odnosi na dospjele rate najma.

5. Predlaže preinačiti pobijano rješenje tako da se na parnicu uputi osporavatelja tražbine da dokaže osnovanost svog osporavanja ili ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

6. Žalba je neosnovana.

7. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

8. U stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom bilo je doneseno rješenje kojim je utvrđeno da je stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda Erste&Steiermärkische bank d.d. osporio tražbinu vjerovnika Grenke Hrvatska d.o.o. u iznosu od 108.875,79 eura, koju je priznao stečajni upravitelj, i osporavatelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja jer je stečajni sud nakon

ispitnog ročišta utvrdio da za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava. To rješenje je ukinuto u dijelu koji se odnosi na upućivanje u parnicu rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3249/2025-2 od 2. rujna 2025. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, s uputom da u ponovljenom postupku stečajni sud pravilno i potpuno utvrditi postoji li za tražbinu koja je osporena ovršna isprava odnosno je li zadužnica na koju se poziva stečajni vjerovnik izdana kao sredstvo osiguranja prijavljene tražbine i tako otkloni proturječnost između navoda stečajnog upravitelja danih na ispitnom ročištu da za tražbinu ne postoji ovršna isprava i onoga što je stečajni sud naknadno utvrdio da za tražbinu tog vjerovnika postoji ovršna isprava u vidu sporne zadužnice.

9. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud je bez raspravljanja i davanja mogućnosti strankama da se očituju o navodima protivne strane, odlučio suprotno, odnosno da za tražbinu ne postoji ovršna isprava i na parnicu uputio stečajnog dužnika. Povodom vjerovnikove žalbe to rješenje je ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak s uputom da treba omogućiti strankama da se očituju o navodima protivne strane o tome postoji li za osporenu tražbinu ovršna isprava u vidu zadužnice na koju se poziva vjerovnik osporene tražbine, jer je riječ o bitnoj činjenici bez koje se ne može donijeti pravilno i zakonito rješenje o upućivanju na parnicu u skladu s odredbama članka 266. Stečajnog zakona.

10. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je postupio po uputi iz ukidnog rješenja, jer je pozvao vjerovnika osporene tražbine, stečajnog upravitelja i osporavatelja da se očituju o tome postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava. Time je otklonio i potrebu održavanja posebnog ispitnog ročišta.

11. Prvostupanjski sud je analizirao sve isprave koje je žalitelj dostavio uz svoje očitovanje i na temelju tih isprava, posebno sadržaja ugovora o najmu i zadužnice, utvrdio da je zadužnica javnobilježnički potvrđena (solemnizirana) čime po formi predstavlja ovršnu ispravu u smislu Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24), ali da se u njenom tekstu ne nalazi naznaka ugovora o najmu broj 232-001497, ni predmet najma, ni odredba iz koje bi proizlazilo da se zadužnica izdaje kao osiguranje tražbina iz tog konkretnog ugovornog odnosa koji je sklopljen šest mjeseci nakon ovjeravanja zadužnice.

12. Budući da za pravilnu primjenu članka 266. Stečajnog zakona nije dostatno da vjerovnik raspolaže nekom ovršnom ispravom općenito, nego se mora utvrditi da je ovršna isprava izdana upravo za osporenu tražbinu, odnosno da postoji identitet između osporene tražbine i tražbine iz ovršne isprave, prvostupanjski sud smatra da u konkretnom slučaju takav identitet nije utvrđen jer su u prijavi tražbine kao pravna osnova navedeni ugovor i raskid, dok se zadužnica pojavljuje samo u rubrici o postojanju ovršne isprave, bez dokumentirane poveznice s ugovorom, dok izdavanje zadužnice šest mjeseci prije sklapanja ugovora, a potom izostanak ugovorne klauzule o osiguranju zadužnicom te izostanak upućivanja u ugovoru i njegovim priložima na zadužnicu dovodi do zaključka da vjerovnik nije dokazao da zadužnica osigurava upravo njegovu prijavljenu tražbinu.

13. Takvu ocjenu dostavljenih isprava prihvaća i ovaj sud, jer je riječ o konačno sklopljenom ugovoru i njegovim prilogima, a ne prethodnoj elektroničkoj komunikaciji između stečajnog dužnika i vjerovnika, kao budućih ugovornih strana, na koju se poziva žalitelj.

14. Neosnovano žalitelj tvrdi da je osporavatelj samo djelomično osporio njegovu tražbinu jer drukčije proizlazi iz sadržaja zapisnika s ispitnog ročišta (str. 212. do 218. spisa). Okolnost da je osporavatelj u svojem očitovanju ukazivao na činjenicu da je vjerovnik podnio zahtjev za izlučenje predmeta najma iz stečajne mase i istovremeno podnio prijavu tražbine po osnovi nedospjelih rata najma koje iznose 90.403,95 eura, ne znači da je povukao ili na drugi način odustao od osporavanja tražbine u cijelosti.

15. Prema tome, svojim žalbenim navodima žalitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona žalba odbijena, kao neosnovana i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 13. veljače 2026.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **9-30883-228d8**

Kontrolni broj: **0ad85-d91bb-4e71d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.